



**RÅDET FOR
DEN EUROPÆISKE UNION**

**Bruxelles, den 3. november 2004 (05.11)
(OR. en)**

**14028/04
ADD 1**

**EUROPOL 50
JAI 409**

NOTE

fra: den franske, tyske, italienske, spanske og britiske delegation

til: Artikel 36-Udvalget

Vedr.: Udkast til Rådets afgørelse om beskyttelse af euroen mod falskmøntneri ved udpegelse af Europol til central enhed for bekæmpelse af euro-falskmøntneri
– Begrundelse

1. Baggrund

Siden midten af 2002 er der konstateret en betydelig stigning i mængden af falske euro i medlemsstaterne (første halvår af 2002: 22 000 falske euro-sedler, andet halvår af 2002: 145 000 falske sedler; første halvdel af 2003: 230 000 falske sedler, andet halvår af 2003: 312 000). Euroens anvendelse som valuta både i og uden for eurozonen gør den særlig attraktiv for falskmøntnere. Det stigende antal tilfælde afspejler, den trussel, falskmøntneri udgør mod den nye fælles valuta.

De medlemsstater, som er kontraherende parter i den internationale konvention til bekæmpelse af falskmøntneri (Genève-konventionen af 1929), har hver især etableret et centralkontor i henhold til konventionens bestemmelser. Der er tale om følgende medlemsstater: Østrig, Belgien, Den Tjekkiske Republik, Danmark, Finland, Frankrig, Tyskland, Grækenland, Ungarn, Irland, Italien, Luxembourg, Nederlandene, Polen, Portugal, Spanien, Sverige og Det Forenede Kongerige.

I henhold til artikel 2 i Europol-konventionen er Europol også ansvarlig for bekæmpelse af falskmøntneri og andre former for forfalskning af betalingsmidler. Der er imidlertid en kommunikationsbrist, idet medlemsstaterne faktisk ikke forsyner Europol med alle oplysninger om euro-falskmøntneri. Desuden er der endnu ikke udpeget kontaktpunkter i de tredjelande, hvor der er fundet falske euro-sedler.

2. Løsning

Hvis Europol udpeges som centralkontor for Den Europæiske Unions medlemsstater i henhold til artikel 12 i Genève-konvention af 1929, vil det sikre, at Europol modtager alle oplysninger direkte fra medlemsstaterne og tredjelande (der også vil skulle fremsende oplysninger til Europol som centralkontor). Det vil forbedre Europolis informationsanalyser. Det vil være en fordel for tredjelande at have ét centralt kontaktpunkt, for udveksling af oplysninger om euro-falskmøntneri i stedet for de nuværende 18. Tredjelandene vil også kunne drage nytte af analyserne, idet de i princippet også vil kunne få tilsendt analyseresultater.

De medlemsstater, som ikke allerede er kontraherende part i Genève-konventionen, tiltræder den. Ved tiltrædelsen skal de i henhold til artikel 1, stk. 2, i Rådets afgørelse også udpege Europol som centralkontor for bekæmpelse af euro-falskmøntneri i overensstemmelse med første afsnit i Genève-konventionens artikel 12 og fremsætte den erklæring, der findes i bilaget til Rådets afgørelse.

Hermed sikres,

- at alle medlemsstater opfylder forpligtelsen til at oprette et nationalt centralkontor i henhold til artikel 12 i Genève-konventionen, samt
- at Europol kommer til at fungere som alle medlemsstaternes centralkontor for bekæmpelse af euro-falskmøntneri.

3. Juridisk vurdering

3.1. Europol's funktion som centralkontor i overensstemmelse med Europol-konventionen og samarbejdsaftalerne med tredjelande

Europol udfører de opgaver, som er fastsat i erklæringen i bilaget til Rådets afgørelse, inden for rammerne af den eksisterende lovgivning, dvs. Europol-konventionen og de individuelle samarbejdsaftaler mellem Europol og de kontraherende parter i Genève-konventionen.

Mere specifikt gælder følgende:

Europol har bemyndigelse til at modtage, opbevare og analysere alle oplysninger, der vedrører forfalskning af euro.

Udvekslingen af oplysninger mellem Europol og de kontraherende parter i Genève-konventionen, som ikke er EU-medlemsstater, er underlagt retlige restriktioner. Denne udveksling er f.eks. kun tilladt, hvis der foreligger en aftale mellem Europol og tredjelandet. Og selv om der skulle foreligge en sådan aftale, kan personoplysninger ikke udveksles, hvis tredjelandet ikke kan påvise, at det har en tilstrækkelig databeskyttelsesordning.

Udførelsen af de opgaver, som er fastlagt i erklæringen i bilaget til Rådets afgørelse, indebærer derfor, at Europol kun videregiver oplysninger til de kontraherende parter i Genève-konventionen, hvis der foreligger samarbejdsaftaler, og videregivelsen finder sted inden for rammerne heraf. Hvis det ikke er muligt for Europol at videregive oplysninger, fordi der ikke er indgået en sådan aftale, eller der ikke eksisterer en tilstrækkelig databeskyttelsesordning, vil oplysningerne blive overført via den medlemsstats nationale centralkontor, som tidligere varetog opgaven.

3.2. Europol's funktion som centralkontor og konsekvenserne heraf for de nationale centralkontorer

Fremover vil kompetencen med hensyn til bekæmpelse af euro-falskmøntneri være delt mellem Europol og de nationale centralkontorer. Europol overtager kun kompetence fra centralkontorerne i det omfang, kompetencen udtrykkeligt overføres til Europol i henhold til erklæringen i bilaget til Rådets afgørelse; de nationale centralkontorer har fortsat kompetence med hensyn til det, der går ud over denne kompetence, dvs. for så vidt angår alle andre valutaer og alle de kompetencer, som ikke er blevet overført til Europol (jf. artikel 1, stk. 1, andet punktum).

Mere specifikt vil det f.eks. sige, at

de nationale centralkontorer fremover kan:

- uddanne deres egne nationale efterforskere i at bekæmpe falskmøntneri
- opretholde de institutionelle forbindelser med de nationale pengeudstedende institutioner og
- etablere kontakter til virksomheder, der er specialiseret i seddelpapir og reprografi.

For at tydeliggøre denne ansvarsfordeling mellem Europol og de nationale centralkontorer står der i den nævnte erklæring, at i det omfang Europol efterfølgende ikke skulle være i stand til at udføre sine opgaver, forbliver kompetencen hos medlemsstaternes nationale centralkontorer. Det betyder navnlig, at de nationale centralkontorer bibeholder deres operationelle kapacitet, eftersom Europol ikke har noget mandat i denne henseende. For at sikre at det nationale centralkontor forbliver funktionelt, står der i punkt 1.1 i erklæringen, at Europol straks skal fremsende alle de oplysninger, den modtager om euro-falskmøntneri, til de nationale centralkontorer.

3.3. Europols funktion som centralkontor i henhold til Genève-konventionen

Teksten til Genève-konventionen kan fortolkes sådan, at Europol som led i sine forpligtelser over for de medlemsstater, der også er kontraherende parter i Genève-konventionen, kan fungere som centralkontor. For medlemsstaterne medfører det, at der er to centralkontorer (Europol i den har kompetence, og ellers de nationale centralkontorer). Dette er dog ikke en overtrædelse af Genève-konventionen, men snarere en måde til at realisere dens udviklingspotentiale ved at udnytte dens mål optimalt i den nuværende situation, hvilket er i alle kontraherende parters interesse.

Følgende argumenter taler for denne opfattelse:

3.3.1. Genève-konventionens udviklingspotentiale:

- De relevante bestemmelser (artikel 12 ff.) er udelukkende formuleret med "should". Den retligt bindende tekst i artikel 20 anvender ordet "should" (og ikke "shall"). Dvs. at de kontraherende parter "bør" oprette nationale centralkontorer med henblik på at opfylde deres forpligtelser i henhold til konventionen. Konventionen forpligter ikke strengt de kontraherende parter hertil. Desuden skal de kontraherende parter i henhold til artikel 12 i Genève-konventionen (kun) foretage efterforskning "indenfor rammerne af den nationale lovgivning". Sådanne "bløde" formuleringer giver de kontraherende parter en vis frihed med hensyn til at oprette og organisere deres centralkontorer.

- I artikel 1 i Genève-konventionen står der: "De høje kontraherende Parter anerkender de i første Del af nærværende Konvention indeholdte Regler som det under de nuværende Omstændigheder mest virkningsfulde Middel til Forebyggelse og Bekæmpelse af Falskmøntneriforbrydelser." På den måde gives der også udtryk for, at ændringer i forpligtelserne især kan begrundes med ændrede omstændigheder, så konventionens mål kan forfølges effektivt. Omstændighederne er jo ikke længere de samme, som da konventionen blev udarbejdet (i 1929). I 1929 kunne det ikke forudses, at en sammenslutning af nationalstater ville udvikle sig i retning af en stadig mere integreret føderation. Det samme gælder både valutaunionen og oprettelsen af en europæisk politienhed med bestemte opgaver inden for bekæmpelsen af euro-falskmøntneri. Hvis Europol's nuværende opgave kædes sammen med dens funktion som centralkontor i overensstemmelse med Genève-konventionen, bidrager det til at nå konventionens mål om, at der skal være et centralt kontaktpunkt i den administrative organisation (i dette tilfælde for alle Europol-medlemsstater), og at man skal kommunikere direkte med den. Konventionen griber således ikke ind i Europol's ansvarsområde, men peger snarere i retning af, at Europol kan have en tilsvarende funktion som centralkontor under de omstændigheder, som følger af dens ansvarsområde, eller konventionen udelukker det i hvert fald ikke.

- Desuden er Genève-konventionen heller ikke tidligere blevet tolket strengt. F.eks. har Italien fungeret som centralkontor i henhold til konventionen for de kontraherende parter San Marino og Vatikanstaten. Det viser, at ikke alle kontraherende parter på trods af ordlyden i konventionens artikel 12 og 14 har oprettet deres "eget" centralkontor, men at parterne for at opfylde deres forpligtelser i henhold til konventionen har valgt løsninger, som både tager hensyn til konventionens mål og de praktiske behov.

3.3.2. Ingen ulemper for de øvrige kontraherende parter i Genève-konventionen

Denne fortolkning af Genève-konventionen medfører ikke ulemper for de andre kontraherende parter i konventionen. Europols beføjelser er klart og gennemsigtigt fastlagt, der er ingen risiko for erstatningsansvar, og Europol vil udføre opgaverne mindst lige så godt som de nationale centralkontorer har gjort det indtil nu.

3.3.2.1. Klare og gennemsigtige beføjelser

Europol fungerer kun som centralkontor i henhold til Genève-konventionen, når der er tale om euro-falskmøntneri. Hvad resten af opgaverne angår – dvs. med hensyn til alle andre valutaer – ligger kompetencen fortsat hos de nationale centralkontorer. På denne måde kan de medlemsstater, som også er kontraherende parter i Genève-konventionen, via Europol opfylde de forpligtelser vedrørende bekæmpelse af euro-falskmøntneri, der påhviler dem i henhold til konventionen, og for alle andre valutaer via de nationale centralkontorer.

I fremtiden skal informationsstrømmene som beskrevet i punkt 3.1 fungere i overensstemmelse med Europol-konventionen og samarbejdsaftalerne med tredjelande på følgende måde:

- **Europol modtager oplysninger**
Som centralkontor har Europol bemyndigelse til at modtage alle oplysninger vedrørende euro-falskmøntneri

➤ **Europol videregiver oplysninger**

Europol kan videregive oplysninger til tredjelande, der er kontraherende parter i Genève-konventionen, når der er indgået en aftale om sådan videregivelse. I princippet kan der både videregives personoplysninger og andre oplysninger.

Undtagelse:

Der kan ikke videregives oplysninger, hvis den kontraherende part i Genève-konventionen/tredjelandet på trods af, at der foreligger en aftale om videregivelse af andre data end personoplysninger, ikke kan godtgøre, at parten eller tredjelandet råder over en tilstrækkelig databeskyttelsesordning, som er betingelsen for, at der kan indgås en aftale om udveksling af personoplysninger (det gælder f.eks. Rusland, Ukraine, Belarus og Republikken Moldova). Medlemsstaternes nationale centralkontorer vil kunne videregive oplysningerne (f.eks. Bundeskriminalamt (BKA) efter bestemmelserne i loven om Forbundskriminalpolitiet).

Europol kan ikke videregive oplysninger til kontraherende parter i Genève-konventionen, som er tredjelande, og med hvilke der ikke er indgået nogen aftale; også i dette tilfælde kan det nationale centralkontor videregive oplysningerne.

3.3.2.2. Ingen risiko for erstatningsansvar for de andre kontraherende parter

Europol er erstatningsansvarlig over for tredjelande for uautoriseret eller uretmæssig behandling af oplysninger efter de bestemmelser om ansvar, der er fastlagt i den relevante samarbejdsaftale.

3.3.2.3. Kvaliteten af udførelsen af opgaverne

Som centralkontor vil Europol modtage flere oplysninger fra medlemsstaterne end det er nu er tilfældet, eftersom alle tredjelande vil sende oplysninger til Europol. Det vil forbedre Europols informationsanalyser.

Det vil være en fordel for tredjelandene, hvis Europol varetager funktionen som centralkontor, da der således kun vil være ét centralt kontaktpunkt for udveksling af oplysninger om euro-falskmøntneri (mod de nuværende 18).

Tredjelandene vil også indirekte nyde godt af analyserne, idet den viden, der indhentes via disse analyser, i princippet kan videregives til dem.
